

26708 9104

Համեմատական Ռադոնիումի Թիւն:

გ ბ ნ ი რ

ՏՅ 62 21, 34—85: իսկ զվստ Եղալայր նորա, որ
կըլտը Սարգնն մանկաբարեկեն փախուցցին ի
շուռան Պարսկն, Եւ անդ անաւ առ Հորաշեհուն
ի Երուսմ, որ էր կին Թափաւարդին Ըռանչիքի
Հենիթադն: Բր իրելու զարադուստ՝ փառս յեր-
կիրն չեճանց յետ մահուն խաղաղութեւ Տեայ: Եւ
կայեղեմ անգ անս ասանն, թափաւարեաց անգ
ի վեալայ երկրին չեճանց անս իննեւասան: Չոր
մանեղ Համարեան թէ Սղոն տանն ի հորն
Գրիգորին, որ Ե Յակոբ. բայց ոչ զիւրան
զստղզն, զէ Յակոբն այն Հորաշեհաւորքի էր
Ս. Գրիգորին, Եւ անունն մօրն նորա խաղաղ-
ութեւ Տեայ իսկ յորտմ մեռաւ մայր նորա, Եւ
զեղազաւարութիւնն բարեկն, ի Հորե նորա
Տիրանայ, զե Յակոբն զնա ի պատեղեալով ար-
քայլ լինաց Ռեգէն, ապա Յակոբ Տեպուեղե-
քերն իւրով Սեղիշեհի մնաց անգ: Եւ յետ
մասնաւորաց զեւթորքի նորա զնաց յաշնաւն
Գլխաց, Եւ անա թափաւարեաց, զոր յետայ
Տըրաւտ բւրեանեաց, մինչ առ արեւոյն Յունաց
էր: Չիս առ երաճեալն ի պատեղապմ ի վե-
ալայ Գրիգորեանոսի արքային Յունաց, քրպեւ
Աքաթմանգեղոս պատմե զպատեղի: Ենէ՛ւ
սառուղի կամիս գիտեմ զպատեղիս իմ երանեա-
լիք Ռեգէտ, ընթէ երջիր զեղազաւարութիւնն
Հենիթադնիկայ Հակեանայի գրով Եւ կամ
զեղազաւարութիւննն ինքեան, զոր գտանեալն
Սղոնաց քաղաքին առ Բաղդապ պատմաւորքի

ԱՂԲԻՒՐՆԵՐ

ԳԵՐԵՏՈՒՄ ԵՎ ԳՐՈՒՄ (« Ի զատկէն Անահայոց մահապարտ-
 արհի ») տառաջ գայեցեալք ի հինգ անոնք խոս-
 րովոց արքայք չնայոց՝ գիտեալք ի դատաւ ար-
 քունք ի իւրեանցն ի կոզմանս Պարոյցս
 ՎՐԻՒՄ Ը. ԹԻՎԻՔԱՅ Ե՛ ԹՈՒԺՄԱՆ՝ գիտեստաւանս եղև
 (Յայն) ամենայն տամբ իւրով յերեսաց ար-
 վանքն խոսորդան հօրն Յրդադայոց, լայնեմով
 որդեւ զմանունն Գրիգոր փախստեալ ընդին
 ի Կեսարիա, յոյնպէս ընդ նմա եւ Յօլիք
 բերին անդ՝ ուր սնաւ եւ ուսաւ զհաստա-
 քրիստոնէականութեան: Էր եւ այլ մանուկ մի
 յուրեկ անուն ի զիշայր Առաստորդին, աստու-
 րեալ եղև ի Պարսկաստան, եւ սնաւ ի
 Հեռն խոսորդութեւ հեալ մօրն Յակոբայ:
 Եւ Յակոբ ունէր առ իւր ի Կեսարիա զլսոյր մի
 Սեդրակ ունու՝ որ յետ ամենոց հաստիկ ստի-
 պեաց տանել զկիւքն ի Պարս, վասն որոյ եւ
 Յակոբս առեալ զգլխոյր իւր եւ տարեսալ
 ի Պարսս:

U²₂-y² = 0

Տ 10. էջ 22, 22—36, իսկ Բուրգար առեակը զինն իւր եւ վաճառեալն Գրիգորը, զիսց զինն անհարցն իւրոյ իւրեւն իւրեւնայ յաշխարհն կապազովայացոյ, եւ առեակը զինս է դպրոց, և ստաշաններ ատարի եւ հնչեմունցք դպրութիւն եւ լիւզով, եւ վարժեալ լինել առաստաղածիւն տուածիւն: Իբրեւ եղև երկրորտանամայ, այր ոմն առտուռապաշտ, որ կոչէր Դաւիթ՝ առեակնայցոցաներ զին ընդ գոտներ իւրում, որ կոչէր Մարիամ: Արդ բրբեւ եղևն նմա երկուս որդիք, անուն անգրախան Վրթանէս եւ կրտսերոյն Ռատուկէն: Տայրն եմեալ է վառս կանանք եւ կրտսերին զմաց զհետ զմանս արի մի՛ որում անունն էր Նիկիմազոց, իսկ անգրախանին մնաց առ զայնանին իւր, եւ յետոյ արուստանայաց: Եւ հայրն անցեալ զիսց առ Ջրասու զՕրօն պարտուն հաստազանն է:

[illegible]

Տ 11. Բւ մնաց առ նմա մինչեւ նա լիազարեալաց
 47 22. Ի թեղի Հօրն իւրոյ. եւ վասն օջ լըհնայ
 86-87
 48 23. Կռօցն՝ ի մեծամեծ ասանջանս մատնեաց զնա:
 1-11
 Իսկեւ թեղեկացաւ ի քեռոյ անեղոյն՝ զրի-

Անհանգիստ. ԿԵՂԱՐԱՆԻՍ ԺԵՆԵՐ Ե՛ ԿՈՂԱՆՆՅՈՒ ՅՈՒՆ-
 42 49, ԿՈՂԱՆՆՅՈՒ ՅՈՒՆ Ե՛ ԿՈՂԱՆՆՅՈՒ ՅՈՒՆ
 1-5
 42 49, ԿՈՂԱՆՆՅՈՒ ՅՈՒՆ Ե՛ ԿՈՂԱՆՆՅՈՒ ՅՈՒՆ
 16-24

¹ Թեո Զգբե, որպ. Գրչյոն 1824, էջ 407: Բայց Թեոփոսը վաղեմի է Գաղթի ըստ խառն լինելու հա կարելի է լինել կարող է լինել:

Ձ Ե Ն Ո Ր

Ա Ղ Բ Ի Ի Ր Ն Ե Ր

մայնաց հրովարտակ գրեւ (առ Ղեւոնդիս
արքայիսկոպոսն Կեաւորու) օրինակ զայս
էջ 602, . . . եւ խաղացին յԱյրարատ դաւառէ ի
13-16
էջ 608, Ապագայապ տալով եւ հասնաւ ի սահմանս
2-8
Եւնաց . . . քայլին հաստնէին ի քաղաքն
Կեաւորացւոց . . .
էջ 604, եւ եղեալ ժողով բազում եպիսկոպոսաց ի
5-3
քաղաքն Կեաւորացւոց զի յեանաբերեցն զՍ.
Գրիգորիոս . . .
էջ 604, Սեջառ պարտաւ . . . զՍ. Գրիգորիոս ան-
20-24
էջ 607, դուստ յղարկեցին իշխանոց հանդերձ . . .
14-20
Իբրեւ դարձեալ քայլ ի կողմանց Եւնաց,
բարձեալ բերէր (Գրիգոր) ընդ իւր Նշաւո-
րն յոսկերացն մեծի մարգարէին երանեալ
մկրտչին Թովհաննու եւ զսուրբ Վնյոյ-
գրիգորիոսի զԱմենաբնիկն:

§ 14. Բայց եթէ ով երեք ի Կեաւորիս զնշար կա-
էջ 28,
64-97
էջ 24,
1-31
րապետին. Թովհաննէս աւետարանիչն: Մինչ
էր նա ի Պատմոս կղզւոյն, եւ եկն յԵփեսոս,
եւ անտի երթեալ յԵրուսաղէմ՝ գտանէ
զգերեզման նորա ըստ հրամանի տեսչութեան
Աստուծոյ. եւ առեալ ի գիշերի զսուրբ մար-
մինն Կարապետին Թովհաննու, եւ ետ ցՊո-
ղիկարպոս եպիսկոպոսն՝ որ էր աշակերտ իւր,
եւ ետ տանել յԵփեսոս յեկեղեցին՝ զոր ինքն
շինեաց, եւ կռեաց զանուն նորա սուրբ Աս-
տուածածին: Եւ յետ փոխման աւետարան-
չին՝ մնաց յԵփեսոս սուրբ Նշարքին Կարա-
պետին, մինչեւ ի ժամանակս Գեկոսի թա-
ղաւորի: Եւ ապա ի ժամանակս նորա նստի
Եփեսոս տալերտ Աղէկնոսի Փարմէոս.
եւ անտի հալածեալ եկն ի Կեաւորիս, ընդ
իւր ունեւով զըստօրովն Նշարս սուրբ Կա-
րապետին, բայց միայն ի գիտոյն: Եւ երբ զնա
ի սուրբ սիրեզանն, ոչ ի ծածուկ՝ այլ յայտ-
նի. եւ եկաց ի նոյն տեղովն մինչեւ ցթա-
ղաւորութիւն Գիսկղեթիանոսի: Եւ ի գալ
սրբոյն Գրիգորի ի մեռնազբութիւն առ
Ղեւոնդ. Կեաւորու հայրապետն, որ թէպէտ
բազում անգամ ինքեանց սուրբն Գրիգոր
զնշարս Ս. Կարապետին, ոչ էառ յանձն
տալ. մինչեւ հրաման ի Տեառնէ առնողր ի
գիշերի վերջնումն՝ բաժանել եւ առլ զինն
ցնա: Եւ ի վաղին բազում պատերազմութեա
սկսաւ լինել, մինչեւ նախարարն կռեցին
քահանայապետին երկոտասան հազար զա-
հեկան, եւ այնպէս առեալ բռնութեամբ՝
եկին ի քաղաքէն մինչ զի խորհուրդ առեալ
իշխանն Անդեղ տան հարկանել զքաղաքն ի
գիշերի հրով: Ջոր իմացեալ հայրապետին,
համագեաց զնոսա ի խաղաղութիւն. եւ փո-
խանակ երկոտասան հազար զահեկանին՝ ետ
նոցա զնշարս Աթանազիոնայ, եւ հաղիւ
կարաց արձակել զնոսա հաշտութեամբ եւ
սիրով: Տայր եւ սրբոյն Գրիգորի երկու լու-
սաւոր ակունս, զոր եր տունեալ նմա Հռոմայ
հայրապետն:

Անյոյս.

(Մեղեմըս անգամ.)